

utolsó éveit, egyik rokonánál, Balogh Gabriella tanítónőnél.

Kóczán Ferenc (tűzberki), földbirtokos, Gyömrőn (Pest m.). 1887 június 6-án tizenkétezer forintot alapítványt tett a M. Tudományos Akadémiánál a magyar történeti dráma emelésére s alapítványát az Akadémia gondjaiba ajánlotta. Alapítólevele szerint a magyar történelemnek egyes korszakai időrendbeli egymásutánban dolgozandók fel s így a pályahirdetések mindig egy-egy történelmi korszakot jelölnek meg, melyből drámai cselekményt és történeti szellemet merítsenek. Megh. Budapesten, 1894 július 11-én, 53 éves korában.

Kodály Zoltán, világszerte ismert zeneszerző, sz. 1882 dec. 16-án, Kecskeméten. Gyermekéveit Nyitra megyében töltötte, egyetemi és zeneakadémiai éveit Budapesten, az Eötvös-kollégiumban, ahol tudvalevőleg az ifjúság legkitünőbbjei nevelkednek. Tanári, bölcsészettudori és zeneszerzői képesítését elnyervén, egészen a zenének szentelte magát s csakhamar zeneelméleti tanzéket nyert a Zeneműv. Főiskolán. Éveken át behatóan tanulmányozta a magyar nép zenéjét: Bartók Bélával Erdélyt, de az anyaország számos vidékét is bejárva, a nép fiait és leányait fonográfba énekeltették s így mintegy 3000 magyar nótát (és hangszeren játszott tánczenedarabot) gyűjtöttek a M. Nemz. Múzeum néprajzi osztálya számára. Kodály nem tartozik a termékenyebb zeneszerzők közé, de amit ír (kamarazene-művek, karénekek): tartalmas, magvas, lendületes, újszerű, szigorúan magyar stílusa mellett is változatos és magas művészi becsű. Főleg két művét méltatták Európaszerte és Amerikában: a „Psalmus Hungaricus” c. nagyszabású vegyes ének- és zenekarra írt remekét, és egyetlen színpadi művéből: a Paulini Béla és Harsányi Zsolt szövegére írott, „Háry János” c. daljátékának (ezt a M. Kir. Operaház mutatta be 1926 okt. 16-án) zenéjéből összeállított szvitjét. Nagy sikere folytán Kodályt elárasztották operaszövegekkel, de eddig, sajnos, még egy sem inspirálta alkotásra. (*Kereszty István.*)

Kodolányi Alajos, karénekes, 1902 nov. 1-től a M. Kir. Operaház tagja.

Kodolányi János, író, hírlapíró, számos cikke és színikritikája mellett mint novellista ismeretes. Színműve: „Fehér fecske”, parasztkomédia. Bem. 1928 febr. 16. Játékszín előadásában, Paulini Béla igazgatása alatt.

Kofák (A) (A Mesdames de la Halle). Operett 1 f. Írta Lapointe Armand. Ford. Havi Mihály. Zen. szerz. Offenbach. Bem. a Budai Népszínház először 1865 okt. 3-án. Szereplők: Poiret leányasszony — Szilágyi, Madou asszony — Kassai, Beurrefondu asszony — Vince János, Raflafla — Simonyi, Biztos — Vince József, Zsibárus — Becsei, Croute-au-Pot — Dékány Teréz, Ciboulette — Harmath Emma, Zöldbabárus — Montigler Emma, Spárgaárus — Heberling L., Gyümölcsárus — Somogyi B., Testőrkatonák: Gömöri, Krecsányi, Kővári. A különben is élvezetes mű annyiban is nevezetes, hogy a nagy Offenbach, párizsi művészársulatával, európai körútján Pestet is útjába ejtve, a Nemzeti Színházban ezt a darabját adatta elő s maga dirigálta 1861 júl. 12-én.

Kohai Etel, színésznő. (Lásd: Jakab Lajosné.)

Kohári Klári, színésznő, sz. 1899 ápr. 13-án, Budapesten. Színpadra lépett 1914 október havában, Szegeden. Innen Kassára, majd Pécsre került primadonnának. Színpadon csak 4 évig működött, majd férjhez ment dr. Szamek Sándorhoz, Szegeden. Főbb szerepei voltak: Marcsa (Mágnás Miska), Bessy (Leányvásár), Silvia (Csárdáskirálynő), Mogyoróssy (Tatárjárás) stb.

Kohári Pál (szakolczai), színész, sz. 1871 június 28-án, Pusztaberkin, Nógrád m. Színész lett: 1894-ben, Aranyossy Gyulánál. Neje: Komáromi Eszter, színésznő, sz. 1874 febr. 4-én, Balatonfüreden. Színpadra lépett 1899 nov. 10-én, Somogyi Károly színigazgatónál. 1927-ben nyugdíjba vonult.

Koháry Péter, segédszínész. Színházi almanachja: „Magyarhon m. t. szép nem és nagylelkű fiainak ajánlja”, Esztergom, 1847.

Kohlbacher-kert, Pesten, a Reáltanoda-ucca végén állt, ahol színielőadásokat is tartottak.